

механізмів з якісно новими властивостями. Реалізація інвестиційно-інноваційної стратегії дозволить системно вирішувати всі проблеми, які виникають при зміні методів і підходів до інвестиційного забезпечення інноваційних процесів, раціоналізації механізму управління процесом залучення інвестицій в інновації, а також визначенні доцільності інвестування в інноваційні проекти на основі дослідження циклічної динаміки попиту на інновації.

ПОЛЯКОВ М.В., канд.екон.наук, ген. директор «Ноосфера Венчурс ЮЕсЕЙ, Інк.»

ГЛОБАЛЬНІ ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ І ЗМІНИ В УПРАВЛІННІ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ

В сучасних умовах концепція економіки знань (ЕЗ) формує засади розбудови господарських систем. Дослідження знань є більш глибоким рівнем розгляду процесів відтворення, будь-яких видів економічної діяльності. З огляду на те, що нові знання є основою для розробки і реалізації інновацій, концепція ЕЗ стає базовою для переходу до інноваційної моделі розвитку господарства у будь-якій країні. Тому створення ефективної системи продукування і використання знань є загальним завданням національних стратегій інноваційного розвитку. Це має відповідні прояви на більш низьких рівнях економіки (регіональному, корпоративному), незважаючи на відмінності у цілях і мотивах.

В Україні питання побудови інноваційної моделі і ЕЗ, зважаючи на стан і найближчі перспективи національного господарства, є гостро актуальними. Навіть ті необхідні кроки, які здійснені за останні півтора десятиліття, не дали бажаних результатів. Руйнівні зміни останніх трьох-чотирьох років ще більше загострили проблеми переходу до ЕЗ. Однак, сподіваючись на якісні зміни державної політики та реальний поступ реформ, потрібно зазначити, що побудова ЕЗ стала ще більш нагальною.

Україна стає більш відкритою до світу і у зв'язку з цим необхідно раціонально використати позитивний вплив глобалізації на становлення ЕЗ. Глобалізація має визначальний вплив на сферу знань, створює нову парадигму інноваційного розвитку і трансформує системи забезпечення [1; 2]. Серед найбільш важливих глобальних чинників становлення економіки знань потрібно виокремити наступні [1; 2]:

- поява загальносвітових інформаційних мереж (насамперед Інтернет), які створюють умови для швидкого розповсюдження знань;
- формування системи міжнародного науково-технічного співробітництва, яка охоплює різних суб'єктів на всіх рівнях;
- поширення діяльності міжнародних організацій у сфері наукових досліджень, реалізації відповідних заходів підтримки науки;
- становлення світового ринку знань та інноваційних розробок;
- розвиток транснаціональних корпорацій, у межах яких створено інституційні структури, що сприяють розробці і розповсюдженню знань.

По суті глобалізація створила необмежені можливості для кооперації, навчання, абсорбції і десорбції знань. Подальші глобалізаційні процеси сприяють виникненню таких специфічних структур, як: світовий банк знань, мережевий інтелект, співтовариства професіоналів, мережі компетенцій. Це ще більше розширює

доступ до знань і робить включення у глобальний простір безальтернативним для інноваційного поступу країн.

Звичайно глобалізація загострює різноманітні протиріччя, які мають вирішуватись національними урядами і міжнародними організаціями. Через об'єктивність і незворотність глобалізації відмова від неї є неможливою і недоцільною як для країн, так і для підприємств. З огляду на це, є необхідними якісні зміни в управлінні інноваційними процесами: 1) перехід до глобально-орієнтованої політики пріоритетів розвитку; 2) урахування впливу глобалізації на просторово-інноваційний розвиток економіки; 3) створення систем управління знаннями, зокрема баз знань, та нової інфраструктури операцій зі знаннями; 4) дотримання міжнародних імперативів продукування і розповсюдження знань. Ці зміни мають універсальний характер, однак по-різному реалізуються на рівні держави і підприємств, враховуючи відмінності цілей.

Список використаних джерел: 1. Білозубенко В.С. Глобальна парадигма інноваційного розвитку: нові орієнтири для України / В.С. Білозубенко // Торгівля і ринок України: темат. зб. наук. пр. / Донецьк: ДонНУЕТ, 2011. – Вип. 32. – С.11-18. 2. Глобальная трансформация инновационных систем: сб. науч. трудов / Отв. ред. Н.И. Иванова. – М.: ИМЭМО РАН, 2010. – 163 с.

ПРИЙМИЧ Г.Ю., студентка, ХНУМГ імені О.М.Бекетова

МАТВЄЄВА Н.М., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства, бізнес-адміністрування та регіонального розвитку ХНУМГ імені О.М.Бекетова

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

Перехід до ринкової економіки збільшив значення активізації інноваційної діяльності, проблем формування інноваційного потенціалу країни, що дозволяє реорганізувати економіку, прискорено розвивати наукомістке виробництво, що повинно стати найважливішим фактором виходу з економічної кризи і забезпечення умов для економічного росту.

Стан інноваційної діяльності в Україні більшістю експертів-науковців визначається як кризовий і такий, що не відповідає сучасному рівню інноваційних процесів у промислово-розвинених країнах та потребам інноваційного розвитку. Готельне господарство стрімко розвивається тому є однією з основних складових економічного розвитку України. Тому сьогодні актуальним є підвищення економічної ефективності готельно-ресторанного бізнесу за допомогою інноваційного потенціалу.

Підчас вивчення проблем інноваційного розвитку готельно-ресторанної сфери досліджувалися фундаментальні основи впровадження заходів науково-технічного прогресу, його економічна сутність, взаємозв'язок з підприємницькими процесами цього поняття. Це обумовило звертання до праць Й. Шумпетера, К. Оппенлендера, П. Друкера, А. Анчишкіна, Н. Кондратьєва, М. Делягіна, Д. Кокурина.

Метою є вивчення проблем розвитку інноваційного потенціалу на підприємствах готельно-ресторанного господарства.

Індустрія гостинності - це індустрія, що працює на благо людей. Це – потужний механізм, що активно функціонує та стрімко розвивається. Індустрія гостинності є найважливішим елементом соціальної сфери. Вона відіграє важливу роль у підвищенні ефективності громадського виробництва, та відповідно, росту життєвого рівня населення. Туризм в Україні, зокрема готельний бізнес, може і повинен стати